

Pas în doi

Lucian Tatar

PAS ÎN DOI

A sosit în gara vieții doar un tren din alte timpuri
ce mergea alene în față ,uneori mergea înapoi
treceau anii ca și clipe presărându-și anotimpuri
noi cu liniștea din suflet ,încercam un pas în doi!

Ne aminteam de tinerețe și de primul mic sărut
de dulceața de pe câmpuri ,flori ce le puneam în păr
mirosea atâta pace sufletu-mi era pierdut
în odihna care cară ,doar albine în flori de măr!

Câtă dragoste încape într-o simplă poezie
când secunde sunt versuri ,strofele ne sunt minute
care urcă înspre ceruri,pura lumii frenezie
apoi cad ca o legendă ,peste suflute pierdute!

Râul vieții curge alene pe sub soare,pe sub nori
răsar alte flori pe câmpuri,din aceeași rădăcină
dansul vieții ne alintă ,peste câmpul de culori
muzica din suflet urcă ,cum o aripă divină!

A sosit în gara vieții ,doar un tren și a plecat
ai rămas aici cu mine ,pe peronul fermecat
să culegem flori ,iubire de pe visul creionat
și pierzându-ne în gânduri...ne vom pierde în păcat!

Lucian Tătar

20 apr 2017-107

Olhao